

De Ster

APOSTEL JOHN A. WIDTSOE

„Ik heb U verheerlijkt op de aarde, Ik heb voleindigd het werk dat Gij mij gegeven hebt om te doen.”

Januari 1953

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

53e JAARGANG

Nr 1

Redacteur:

DON H. VAN DAM,

President der Nederl. Zending.

Assistenten:

ANAISE G. en

CLYDE K. RUDD.

Zendingsfotograaf:

RINZE SCHIPPERS.

INHOUD:

Blz.

John A. Widtsoe, een groot Apostel, Opvoeder en Schrijver is heengegaan 3

Apostel Ezra Taft Benson, Minister van Landbouw 6

's Heren wegen, door John Sipkema 8

Vaarwel aan Ouderling en Zuster Sipkema, door President Don H. van Dam 12

Uw Naam, door Ouderling James D. Condie 14

Gelukkig Nieuwjaar 1953 15

Ere zij God, in de mensen een welbehagen, door Ouderling Rinze Schippers 21

Gebeurtenissen in de Zending 24

Zaad dat leeft, door Anaise Ghekiere-Rudd 32

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADRIJK VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

JOHN A. WIDTSOE

een groot Apostel,
Opvoeder en Schrijver,
is heengegaan.

*

Dr. John A. Widtsoe, één van de Raad der Twaalf Apostelen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en gedurende meer dan een halve eeuw een leidende opvoeder en befaamd wetenschapsmens, overleed op 29 November 1952 te Salt Lake City, Utah, op tachtigjarige leeftijd.

In zijn volbeladen leven, vond Ouderling John A. Widtsoe tijd om één van de meest vruchtbare en markante schrijvers te worden in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Tijdens de vele jaren dat hij ten dienste stond van Kerk, Opvoedkunde en Openbare Administratie, was hij auteur van dertig boeken en schreef achthonderd brochures, cursussen, tractaten en hoofdartikelen. Op reis per trein, boot of zelfs per auto, had hij het altijd druk met een letterkundig stuk te schrijven ofwel met een ander stuk te proeflezen. Vroeg en laat zat hij aan zijn schrijftafel en pende in zijn schilderachtig handschrift

zijn gedachten neer. De slinger van zijn pen zwaaide wijd gedurende de 45 jaren tussen zijn eerste en laatste werken en gaf hem onderscheidingen op diverse terreinen, o.a. op gebied van irrigatie, landbouw, scheikunde, opvoedkunde, gezondheid en godsdienst.

Zijn laatste belangrijk boek, de monumentale „Joseph Smith, Zoeker naar Waarheid, Profeet van God” is het ideaal van zijn leven. Apostel Widtsoe was verscheidene maanden ziek, doch bleef actief tot enkele dagen vóór zijn overlijden. Juist vóór de laatste Generale Conferentie in October, kwam hij terug van zijn tweede opdracht als consulterende commissaris aan het Koninklijk Canadees Irrigatieproject. Hij was de enige man, die presideerde over het Landbouw College in de Staat Utah en ook President was van de Universiteit van Utah.

Van waardige ouders erfde de overleden Apostel een groot verlangen om zijn opvoeding tot ideale hoogte te doen groeien.

Zijn moeder, zeer ontwikkeld en begaafd met een waar letterkundig talent en een diepe godsdienstige overtuiging, kwam in Utah aan in 1883. Zij was weduwe; haar twee zonen, John A. telde toen elf jaar en Osborne J. P. zes jaar. Haar echtgenoot, John Widtsoe, een paedagoog van erkend aanzien in Noorwegen, was vijf jaar tevoren overleden.

John A. Widtsoe werd geboren op het eiland Froyen, Trondheim, Noorwegen, op 31 Januari, 1872. De bekering van zijn moeder tot het Mormonisme is een van de meest treffende gebeurtenissen in de Zendingssannalen van de Kerk. Een nederige schoenmaker in Noorwegen zegde tot de weduwe, toen ze haar zoons schoenen bracht om te herstellen: „Ik kan u iets geven dat veel meer waard is dan zolen voor uw zoons schoenen.”

Wanneer hij de herstelde schoenen overhandigd had, vond zij in elke schoen een tractaatje van een Mormoonse Zendeling verstoppt. Uit pure nieuwsgierigheid las zij de tractaten. Deze contactname gaf aanleiding tot een onderzoek dat de bekering en de doop van zijn moeder tot resultaat had. Zij werd gedoopt op 1 April 1881 in Noorwegen en haar zoon John A. werd in 1884 gedoopt, toen zij zich gevestigd hadden in Logan. Moeder Widtsoe prentte in haar jongens een drang naar paedagogie. Het is dan ook niet te verwonderen dat John A. Widtsoe aan de verscheidene universiteiten in Amerika de grootste onder-

scheidingen verwierf — summa cum laude.

De vele werkaanbiedingen in het oostelijk gedeelte van Amerika wees hij af en verkoos Utah als zijn verblijfplaats. In September 1894 begon hij zijn langdurig onderzoekswerk en zijn proefnemingen op gebied van landbouw aan een van de universiteiten in Utah. Het was op 1 Juni 1898 dat hij voor tijd en eeuwigheid in de Salt Lake Tempel in het huwelijk trad met Leah Eudora Dunford, een kleindochter van President Brigham Young. Diezelfde maand werd hem het voorrecht verleend te studeren aan een buitenlandse universiteit. Met zijn bruid reisde hij af naar Europa en behaalde in 1899 aan de universiteit van Goettingen, Duitsland, zijn doctoraatstitel in geschiedenis en letterkunde en in wijsbegeerte met de grootste onderscheiding.

Over de dertigjarige Elder Widtsoe zegt Charles Loring Jackson, Prof. in de Chemica aan de Harvard Universiteit: „Hij is één van de meest onderlegde mannen die ik gedurende mijn professoraat kon vormen. In alle hoeken van Amerika zult u mijn beste studenten terugvinden. Stevig zijn de ideeën in zijn werk. Gestudeerd als hij heeft in Europa, kan hij bogen op een grondige kennis van de physiologische chemie, zodat hij veruit iedereen in die wetenschap overtreft. Niet alleen door zijn voorbereiding, maar niet minder door zijn uitstekend werk zelf dat hij verrichtte vooraleer naar Europa te vertrekken, kunnen we met recht zeggen dat voor

hem een schitterende carrière is weggelegd, die de bewondering zal wekken van de ganse wereld der chemie. Hij is werkelijk een heldere geest."

Toch studeerde hij nog verder in Zurich, Zwitserland en in Londen, Engeland en reisde veel. Eindelijk, in September 1900 zag hij opnieuw Amerika's kusten.

Hij werd directeur, professor en president van het Landbouw College in de Staat Utah en gedurende negen jaren won het College een internationale faam door zijn groei en ontwikkeling. In 1916 werd Elder Widtsoe president van de Universiteit van Utah. Op het hoogtepunt van zijn loopbaan als president werd hij in Maart 1921 geroepen tot het Apostelschap en verordend door President Heber J. Grant. In zijn jeugd jaren is hij steeds actief geweest in de verschillende organisaties van de Kerk en trad als leider op in de godsdienstige verenigingen van de Kerk van Jezus Christus van de Heilige der Laatste Dagen in de vele universiteiten. Hij werd met recht Kampioen der Jeugd der Kerk betiteld.

In November 1927 werd hij geroepen als President van de

Europese Zending en verbleef in Europa tot 1933.

Ouderling Widtsoe gaf zich totaal in dienst van de Kerk en inspireerde duizenden waar hij ook was en wat hij ook deed. Zijn leven was een schitterend voorbeeld voor alle Christenen. Zijn doorgoed karakter en zijn grote gave van vriendschap maakten hem zo beminnelijk tot ons allen. Aan zijn zijde stond zijn goede vrouw die hem te allen tijde een grote steun was.

Als slotparagraaf in zijn autobiographie schreef Apostel Widtsoe: „Ik hoop dat van mij zal gezegd worden, dat ik getracht heb om onbaatzuchtig te leven, God te dienen, mijn medemensen te helpen en mijn talenten ijverig te gebruiken tot vooruitgang van het goede in het mensdom." President David O. McKay in zijn laatste erbetuiging aan de dierbare overledene zegde: „Broeder Widtsoe, duizenden mensen hier verenigd vandaag in het tabernakel en een millioen anderen wiens levens u geroerd hebt, zeggen één van hart: U hebt onbaatzuchtig geleefd, U hebt God gediend en uw medemensen geholpen, u hebt uw tijd en talenten ijverig gebruikt tot vooruitgang van het goede in het mensdom."

wijsheid bestaat in de macht om de
echte waarheid te kennen en te
durven kennen.

APOSTEL EZRA TAFT BENSON

Minister van Landbouw.

*

Toen Ezra Taft Benson bekend gemaakt werd dat hij tot Minister van Landbouw benoemd was, zegde hij: „Ik ben ten zeerste gewillig om het ambt van Minister van Landbouw in het Ministerie van de toekomstige President Eisenhower aan te nemen. Nochtans is deze tijding voor mij een grote verrassing. Nooit heb ik aan zulkdanige positie gedacht”, zegde hij, „nooit heb ik een staatkundig ambt of bevordering gezocht. Niettegenstaande deze benoeming zware en gewichtige verantwoordelijkheid meebrengt zou geen enkel oprecht Amerikaan deze taak weigeren te aanvaarden om ons land te dienen.” President David O. Mc.Kay bevestigde dat Elder Benson de Kabinetsbetrekking aanvaard heeft met de volste goedkeuring en aanbeveling van het eerste Presidentschap van de Kerk van Jezus Christus van de Heilige der Laatste Dagen. Hij zal blijven bij de Raad der Twaalf Apostelen met verlof voor zijn functies.

President David O. Mc.Kay verklaarde verder: „Hij is uitstekend bevoegd als Minister van Landbouw. Gans zijn leven is hij nauw verbonden geweest met de landbouwkunde in het westen, zodat die positie werkelijk hemzelf en de natie tot eer zal strekken. Wij zijn verheugd dat een uitnemend lid van onze Kerk die plaats is toegewezen. Op gebied van rechtschapenheid en ondervinding zal Elder Benson uitstekend werk verrichten in de nieuwe Ministeraad.”

Apostel Benson werd geboren op 4 Augustus 1899 in het kleine dorpje Whitney, Franklin County, Idaho, waar zijn ouders vroege kolonisten waren. Hij is een achterkleinzoon van Ezra T. Benson, die ook een lid was van de Raad der Twaalf Apostelen en tot de oorspronkelijke pioniers behoorde, die samen met Brigham Young in 1847 de grote zoutmeervlakte binnenkwamen.

Ezra Taft is de oudste van elf kinderen. Als jongen van 4 jaar

leerde hij een span paarden te leiden. Nog houdt hij van zijn verzorgde paarden. Wanneer „T”, — zo noemde hem zijn familie — ongeveer 14 jaar oud was, werd vader Benson op zending geroepen. Hij verliet zijn vrouw en acht kinderen en vervulde een zending van twee jaar in de Noordelijke Staten van V.S. Ezra Taft en zijn broer moesten hun handen uit de mouw steken en hun moeder helpen in het beheer van een boerderij van 80 acre en hun kudde Holsteinkoeien. Als jongeling was Elder Benson zeer actief in de Padvindersbeweging en in de organisaties van de Kerk. Hij volgde de Oneida Stake Akademie en later het Utah State Landbouw College. In 1921 werd hij op zending geroepen naar Groot-Britannië. Bij zijn terugkeer verlangde hij zich op een hoeve te vestigen, zoals het reeds vier geslachten ver erfelijk was. Daarnaast wenste hij ook meer opvoeding. Voor een tijd beheerde hij en zijn broer Orval de boerderij en tegelijk voltooide hij zijn studies met onderscheiding op de Brigham Young Universiteit in 1926. In September van datzelfde jaar huwde hij Flora Amussen in de Salt Lake Tempel. In het begin van zijn huwelijksleven bestuurdde hij een boerderij. Hij dacht er te blijven en er zijn familie groot te brengen. Vroeg echter kwamen

zijn leiderstalenten te voorschijn en hij werd bestemd om een plaatselijke en nationale leider te worden op landbouwkundig gebied.

Elder Benson werd vervolgens President van de Boise Stake en hij werd geroepen tot het Quorum van de Twaalf Apostelen toen hij President was van de Wastington D.C. Stake.

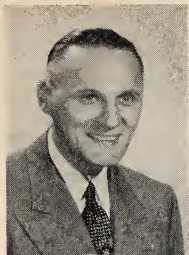
In 1946 leidde hij als President de Europese Zending vanuit Londen. Hij had de opdracht voedsel, kleding, beddegoed en andere voorraad uit te delen aan de noodlijdende leden der Kerk.

Honderd jaar geleden, in 1852 en 1853, zetelde Edward Everett, een geestelijke, als Minister van Buitenlandse Zaken, in de Ministerraad. Zo mag men gerust zeggen dat Elder Benson, sinds die tijd, de enige geestelijke is, die een rang in het Ministerie zal bekleden.

In betrekking tot zijn nieuwe verantwoordelijkheid, zegde Apostel Benson: „Vasthoudend aan de beginselen die mijn leven geleid hebben zal ik mijn uiterste best doen. God zij mijn Helper!”

Wij, leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland zijn trots op Elder Benson's benoeming als Minister van Landbouw en wij wensen hem Gods' rijkste zegeningen op zijn nieuwe loopbaan.

's Heren wegen

DOOR JOHN SIPKEMA

*

(Vervolg van pagina 357)

Emma en Jan wandelden tezamen het dek op en neer en toen begon zij enigszins verlegen als volgt: „Het spijt mij dat je gisteren weggegaan bent, want je hebt mij een grote les geleerd. Het was niet mijn bedoeling je raad in de wind te slaan, maar soms verval ik in drift, en zeg dan dingen die ik niet verantwoord kan. Vergeef het mij. Maar nu ben je weer terug, waarvoor ik gisteravond gebeden heb. Het bedroeft mij, dat het moet geschieden door tussenkomst van zulk een omstandigheid als de ziekte van Billie.“ „Het zijn 's Heren wegen, en wat Hij doet is welgedaan. Ik heb misschien te hard gesproken, maar laten wij het vergeten, en elkanders goede bedoelingen beseffen.“

Terwijl zij met elkander praatten, zat Mevrouw Van Loon bij het bed van haar zoontje. Haar ogen waren niet van haar kleine lieveling af te leiden. Wat was Gods goedheid toch groot, een jonge man gelijk Jan Velthof op haar weg te sturen, die met vrijmoedig-

heid beweerde een dienstknecht van God te zijn. In haar gedachten overtrof hij alle predikanten en godsdienstleraars die zij ontmoet had. Zodra zij de gelegenheid zou hebben, wilde zij er meer van weten. Billie sliep reeds een uur en zij zag aan zijn gelaat dat de koorts afnam. Enkele minuten later sloeg hij zijn heldere kijkers op en zei: „Mama, ik heb honger.“

Mevrouw Van Loon sprong op, greep haar jongen bij zijn handjes, en bemerkte dat hij niet meer koortsig gevoelde. „Wat wil je hebben, lieve?“ vroeg zij.

„Een boterham met jam.“
Zij zorgde er voor dat zijn wens vervuld werd en hij at smakelijk. Toen hij klaar was sprong hij het bed uit voor zijn moeder het kon verhoeden, en vloog haar om de hals, en hij kuste haar dat het een lust was.

„Gauw weer naar bed, je bent nog niet beter mijn jongen.“

„Jawel Mama, die meneer heeft voor me gebeden, en nu ben ik helemaal beter. Waar is hij?“

Zij kleepte hem aan, en toen zijn moeder zich omdraaide schoot hij zijn jasje aan, zette zijn muts op en was de hut uitgesneld. Mevrouw Van Loon riep hem haastig terug, maar de vogel was gevlogen. Op het dek gekomen keek hij rond, en toen hij Jan Velthof zag liep hij haastig naar hem toe. Hij was nog in druk gesprek met Emma Rolsma. Billie trok hem aan zijn jas, en keek hem vriendelijk aan. Dat kon Jan niet voorbij laten gaan. Hij tilde hem op, en toen voelde hij twee kinderarmen om zijn hals. Emma stond verbaasd te kijken. Een uur geleden lag hij met koorts op bed en hier was die gezellige jongen weer, even druk als tevoren.

Mevrouw Van Loon kwam angstig aanlopen en Jan zei: „Kom, laten we naar de conversatie-zaal gaan.”

Billie ging met de kinderen mee, en het oudste meisje ging naast haar moeder zitten tegenover Jan. Emma zat tussen hun in. Mevrouw Van Loon begon als volgt: „Nog nooit van mijn leven heb ik zoiets meegemaakt. Waarlijk heb ik de kracht des Heren daarin gezien en gevoeld. Maar wilt U mij iets meer vertellen vanwaar U die kracht bezit en wat Uw leer is?”

„Mag ik U vragen wat hier gebeurd is? Het kan U niet meer belang stellen dan mij,” zei Emma, zich tot Mevrouw Van Loon wendende. Deze vertelde haar de gehele geschiedenis, hoe alles te werk was gegaan, en vroeg toen of Jan hun meerdere inlichtingen wenste te geven.

Aldus begon hij het Evangelie te verkondigen. „Zoals de schrift zegt, kunnen alleen zij ordeningen als deze bedienen, die daartoe geroepen zijn gelijk Aäron. Hij werd geroepen door de profeet Mozes, en ook ik ben geroepen en aangesteld door een hedendaagse profeet.” Hij vertelde hun aangaande het visioen van Joseph Smith en hoe op Gods bevel de Kerk van Christus door hem was opgericht, en dat hem geleerd was de eerste beginselen aan het mensdom te prediken, namelijk, geloof, bekering, doop door onderdompeling en het ontvangen van de Heilige Geest door het opleggen der handen, overeenkomstig de heilige schrift. „Inderdaad, mijnheer Velthof,” zei Mevrouw, „ik heb nog nooit zo duidelijk horen verklaren wat de wil des Heren is, en ik moet bekennen volgens Gods woord. Ik dank U van harte voor de prachtige uiteenzetting van deze boodschap en U moet mij beloven ons zo spoedig mogelijk in Rotterdam te bezoeken, zodat mijn man kennis met U en deze leer kan maken. Mijn ouders wonen in Michigan en hebben het heel goed. Zodoende hebben ze mij en de kinderen overgehaald, en hebben wij drie maanden bij hun geloged. Mijn man kon niet mee vanwege zijn werkzaamheden, maar nu zijn wij blij hem weer spoedig te zien. Ik ben er van overtuigd dat hij veel belang in deze boodschap zal stellen, want hij is altijd een oprechte zoeker naar waarheid geweest.”

„Er zijn natuurlijk nog vele an-

dere beginselen te bespreken, en ik hoop deze later aan te halen. Mijn maag zegt dat het etenstijd is.” Hij groette de drie dames beleefd en riep tot de kinderen, „Dag jongens.” „Dag meneer Velthof”, klonk het eenstemmig antwoord. „Noem mij maar oom Jan,” en kleine Billie riep met frisse stem, „Gauw terug komen, oom Jan.”

De dames bleven nog een ogenblikje bij elkander zitten, en Mevrouw Van Loon zei: „U bent zeker beter bekend met Mijnheer Velthof. Wat verschilt hij, met andere jonge mannen. Met kinderen speelt hij, met volwassenen spreekt hij als man en raadgever, en in alles wat hij doet, geeft hij God de eer. Kent U hem reeds lang?”

„De dag voor ons vertrek van New York heb ik hem voor het eerst ontmoet, en hij merkte terecht op dat er omstandigheden in mijn leven zijn, die mij hinderen. Hij beloofde mij gedurende de reis in raad bij te staan, en heeft het tot nu toe meesterlijk gedaan.”

Emma stopte en slikte, met moeite haar tranen bedwingende. „Gisteren gaf hij mij goede raadgevingen en ik sloeg ze echter in de wind met te zeggen dat hij mij toch niet kan helpen. Toen is hij heengegaan. 's Avonds heb ik voor mijn bed nedergeknield en God gevraagd hem terug te brengen, zodat hij mij meer raad kon geven. En hij is teruggekomen door uw Billie. Maar het heeft mij meer eerbied voor hem gegeven, en ik wens hem van nu

af aan als mijn leraar te beschouwen. Ik gevoel mij zwak, maar God vergeve mij.” Zij vertelde in het kort enkele van haar levenservaringen. Mevrouw Van Loon had aandachtig toegeluisterd, sloeg haar arm om Emma heen, en gaf haar een kus met de vriendelijke woorden: „Houd moed, Emma, alles zal in orde komen, en ik wil je ook helpen, indien mogelijk. Je kan op me rekenen, hoor.”

Emma voelde zich vertroost. „Ja Heer,” bad zij die avond, „Gij zijt de Gever van al het goede en een Verhoorder van gebeden, indien wij gewillig zijn Uw wil te doen.” Zij viel in slaap met tranen van dankbaarheid in haar ogen. Mevrouw Van Loon ging ter ruste met de dankbare overtuiging dat het licht der waarheid dichter dan ooit te voren tot haar gekomen was, en Jan dankte de Heer voor het Zendingswerk, hetwelk hij die dag in Zijn naam verrichten mocht, en bad God het gezaaide te zegenen, zodat het vrucht mocht dragen.

Binnen enkele uren zouden zij op de plaats van bestemming aankomen, en Jan spoedde zich voor de laatste keer naar de toeristenklas. Hij klopte op de deur van de hut der familie Van Loon en hij werd onder vreugdeklanken binnen gehaald. Emma, die met Mevrouw Van Loon zeer bevriend was geraakt, hielp haar alles klaar te hebben voor de landing. Jan stak zijn hand uit naar de oudste der dames en zei: „Het is met grote waardering dat ik

U heb leren kennen, en ik beloof U zo spoedig mogelijk te bezoeken."

„Dat moet U heus doen, want ik heb U nog heel veel vragen aangaande de grote boodschap te stellen. Hartelijk dank voor hetgeen U aan ons heeft gedaan." Hij groette al de kinderen en gaf Billie een kus. Toen wendde hij zich tot Emma en vroeg haar met hem mee te gaan op het dek. Zij gingen weer op hun geliefkoosd plekje bij de verschansing staan, en keken naar Hollands mooie weilanden, waar des zomers de prachtige koeien grazen. Het deed hun ogen goed. Ze aanschouwden het heerlijke land, alwaar ze het eerste daglicht aanschouwd hadden. Alles was zo mooi en fris, en terwijl zij alles bewonderden greep Jan haar bij de arm en zei: „Emma, ik heb je leren liefhebben als één van mijn grootste vriendschapsbanden in mijn leven. Er is nog een kans je in Rotterdam te zien. Morgenavond wordt er een vergadering van onze Kerk gehouden, en ik nodig je uit daar aanwezig te zijn, zodat je iets meer kan horen dan ik je heb verteld."

„Ik zal mijn best doen, Jan, want jouw wijze lessen hebben mij vele dingen beter doen inzien. Ik word door een nicht, een dochter van mijn moeders oudste broer, afgehaald, en zij wil misschien liever hebben dat ik bij haar blijf. Geef mij het adres van de Kerk, en het zal mijn schuld niet zijn als ik er niet ben."

III.

„Moeder!"

„Mijn jongen!"

En Jan omhelsde zijn lieve moeder. Hij gaf haar op beide wangen een stevige kus, en wendde zich toen tot zijn zuster Minnie, en kuste haar dat het klapte.

Met trots keek zuster Velthof haar zoon aan. Sprekend zijn vader. Dezelfde vriendelijke doch vastberaden uitdrukking.

„Je bent er niet dikker op geworden, Jan," zei Minnie.

„Oh, ik doe mee aan de Amerikaanse mode," antwoordde Jan lachend. „Maar jij, je bent om te stelen. Het spijt me dat je mijn zus bent want anders..."

„Begin je me nu al te plagen," viel Minnie hem in de rede.

„Als jullie zo beginnen, zal mijn huis wel gauw te klein zijn, maar dan gaan jullie allebei over de knie."

Jan pakte moeder en Minnie stevig bij de arm. Er waren vele vrienden van hem om hem te verwelkomen.

„De vrouw van de Zendingspresident heeft ons uitgenodigd hen te bezoeken, en de familie de Kerver heeft verzocht enkele dagen bij hun te logeren, en verwachten ons nu voor te maaltijden," zei moeder Velthof.

„Laten we dan gaan, want ik heb alweer honger."

Hij liep op een taxi af en gaf de chauffeur het adres.

„Maar jongen, we kunnen toch wel met de tram."

„Ik ben een rijke jongen, moedertje, en kijk niet op een dubbelkje."

„Ik zie dat ik het goed zal krijgen

bij mijn broer. Heb je een mooi cadeau voor me meegebracht?”

„Als jij je mond niet houdt, krijg je niks, ondeugende meid. Je bent nog steeds de jongste, en natuurlijk verwend.”

„Dat is mogelijk, maar er is niet één beter in moeders ogen dan jij, en ik ben het met haar eens hoor.”

„Nu wil je me in de hoogte steken, je maakt me haast verlegen.”

Intussen waren zij op de plaats van bestemming aangekomen, en werden hartelijk onthaald. Het diner was heerlijk. De boodschap

werd door het hoofdkantoor aan de Rotterdamse leden gestuurd, dat Jan „morgenavond” de spreker zou zijn.

„Dan kunnen we Maandag naar Amsterdam,” zei Jan.

„U kunt zo lang blijven als U wenst,” was de vriendelijke uitnodiging van zuster Kerver, welk aanbod ten hoogste gewaardeerd werd.

Die avond ging Jan vergenoegd naar bed. Het was weer echt Holland voor hem.

(Wordt vervolgd).

Vaarwel aan Ouderling en Zuster Siphkema

door *President Don H. van Dam.*

Het was een zeer treurige dag, toen 'n maand geleden, een brief aankwam van het eerste Presidentschap, met het verzoek dat wij het ontslag van Br. John en Zuster Marie Siphkema zouden in overweging nemen. Dringende zaken-aangelegenheden thuis ver-

eisten hun attentie. Niettegenstaande zij voelden dat zij liever in Holland hadden verbleven, zelfs op het risico hun gehele zaak te verliezen, waren er echter anderen thuis, waarmee rekening gehouden moest worden.

In de afgelopen jaren heeft dit

fijn echtpaar reeds verliezen geleden dat zelfs de meest getrouwe op de proef zou gesteld hebben tot het uiterste. Verscheidene jaren geleden verloren zij een van hun jongens na een val die fataal voor hem was. Nadat hun 17-jarige zoon overleed, ongeveer 'n jaar geleden, besloten zij het weinige geld dat hij gespaard had voor een zending, te gebruiken samen met hun geld en terug te keren naar hun geboorteland om er het Evangelie te verkondigen. Elder Siphkema had reeds een zending vervuld vooraleer hij naar Amerika emigreerde. Wederom was hij en zijn goede vrouw bereid en gewillig hun huis op te geven om de Heer te dienen.

Zij verkochten hun woning en zelfs al de meubelen. Het pingpong en de piano, die hun zoon zo vaak had gebruikt en met groot talent, werd aangeboden aan de Ward, waartoe zij behoorden. Wij hebben hen ontmoet op de Nieuw Amsterdam in New York, toen zij op weg waren om hun zending in Nederland te vervullen.

Gedurende de acht maanden van hun verblijf hier volbrachten zij veel en zij werden zeer bemind om hun goede verstandhouding tegenover vrienden, leden en zendingen. Als Gemeente-President te Arnhem waren zij instrumenten om de activiteit en de liefde onder de leden te doen groeien tot een opmerkenswaardige omvang. Hun werk in Rotterdam Zuid was even doeltreffend. De leden en hun vrienden hielden

van hen, waar zij ook waren. Broeder Siphkema deed een uitmuntend werk in het uitgeven en opstellen van „De Ster”. Hij had zich voorbereid in uitstekende bijdragen voor het zendingstijdschrift, toen hij naar huis geroepen werd. Zuster Siphkema gaf uitzonderlijke hulp aan Zuster Van Dam in de Z.H.V. op het Zendingveld. Door heel Holland woonden zij vele speciale vergaderingen bij.

Ouderling Siphkema heeft aan de zending veel liefde en begripen vertoond door zijn kies optreden in gemeente- en ledenproblemen. Het Zendingpresidentschap verliest in hem een wijze en toegewijde raadgever. Toch is hij nog niet ontslagen, juist in geval er toch een mogelijkheid zou bestaan dat hij en zijn lieve vrouw mochten terugkeren en hun zending volledig volbrengen.

Bij hun afscheid van het mooie kleine Holland roepen alle leden en zendelingen hen vaarwel toe en wensen hen een gelukkig Nieuwjaar en de zegeningen van onze Hemelse Vader in hun zaken en in hun werk in de staken van Zion. Groot zal hun loon zijn in het Koninkrijk der Hemelen om hun levenslange gehoorzaamheid aan de roepstem en geboden van de Heer. Zuster Van Dam en onze kinderen verenigen zich met mij om hen te danken voor hun liefde en goedheid en hun wonderbare geest van toewijding die zij tot ons allen betoond hebben gedurende de weinige maanden dat wij samen waren.

Uw Naam

door Ouderling James D. Condie.

*

„En zie, gij zult bevrucht worden, en eenen Zoon baren, en zult Zijnen naam heeten JEZUS.” (Lukas 1 : 31).

Maria moest haar kind een naam geven; een naam die in de gehele wereld bekend zou worden als de Verlosser der Mensheid! Zij werd geboden dit te doen, en zoals haar geboden werd, alzo deed zij.

Wij hebben zojuist met de rest van de Christelijke wereld, de geboorte van het Kindeke Jezus herdacht. Wij eren Hem en nemen Hem aan als onze Heer en als onze Meester. Wij eren Zijn moeder en weten, dat de Heer met genade en welgevallen deze vrouw uitkoos uit de vele anderen van het Huis Davids, om de Moeder te zijn van Zijn Enig Geboren Zoon.

Maria had de eer niet om zelf haar eerste kind een naam te geven, maar de naam werd haar aangekondigd door een Engel van God. Kunt U zich het geluk harer dagen voorstellen toen zij de geboorte van haar zoon verwachtte, wetende dat Hij Degene zou zijn, Die Zijn mensen van hun zonden zou bevrijden? (Math. 1 : 21). Toch moet zij, evenals Jozef, verbijsterd hebben gestaan in het bewustzijn, dat zij het kind zou baren, Wiens naam hen door een engel was bekend gemaakt.

Toen Jezus volwassen was en Zijn leringen begon te verkondigen, was een van zijn kenmerkende handelingen het zegenen van kinderen. Hij zegende hen als iemand bekleed met macht van omhoog. De eenvoudige bedoeling van deze zegening was deze kinderen kracht naar lichaam en geest te beloven.

Heden ten dage, zoals in alle andere eeuwen, draagt iedere familie haar eigen naam. Elk kind wordt een naam gegeven en onder die naam staat het bekend bij zijn vrienden en zijn vijanden.

Een vader, die zijn echtgenote gadeslaat met een pas geboren baby in haar armen, is trots op zijn naam en hij is gelukkig te weten, dat hij en zijn gade een naam kunnen uitkiezen die zij met oprechte trots aan hun kind kunnen geven. Moge het volgende gedicht deze gedachte illustreren.

Zie vervolg pag. 19.

President en Zuster Van Dam en hun Familie samen
met de grote familie der zendingen bieden alle leden,
vrienden en bekenden hun welgemeende wensen aan
voor een

GELUKKIG JAAR 1953

*Waar, dapper, in 't leven
op God wordt betrouwd,
wordt krachtig en stevig
en blijvend gebouwd.*

*Welaan dan, weer moedig
het jaar ingegaan,
het zal ook uit vreugde
en droefheid bestaan.*

*Maar, diep in de harten,
de vriendschap van God,
maakt draaglijk en zachter:
het menselijk lot!*

God zegene U mild in 't Nieuwe Jaar!

Eerste rij: van links naar rechts:
Daryl Van Dam, John Sipkema, Maria Sipkema, Don Van Dam (Pres.), Ada Van Dam, Phares Green,
Charlotte Green, Donette Van Dam,
Tweede rij: van links naar rechts:
Douglas Voorhees, James Andrus, Duncan Williamson, Jacobus Van Ry, Roy Molen, James Condit, Lee
McIntire, Rulon Ames, Harvey Willardson.
Derde rij: van links naar rechts:
Allan De Waal, Robert Chappell, Millard Wilde, John Hayden, Ralf Pollei, Richard Steinfeldt, Richard
Storrs, Dale Van Kampen, Henry Bement, LeGrant De Bry, James Tillet, Stephen Van Wagenen.

Alenstje

Eerste rij: van links naar rechts:
Clyde Rudd, Anaise Rudd, Gertruda van Leeuwen, Cornelis van Leeuwen, Rentsje Vanderlinden, Nicolaas Vanderlinden, Lee Van Dam, Marvin Van Dam.

Tweede rij: van links naar rechts:
Drew Van Wagener, Florin Nielsen, Leslie Groesbeck, Allan Dietlein, Glen Israelsen, Charles Hobbs, Thomas Vuyk, Blaine Tueller, Cornelis Van Alphen.

Derde rij: van links naar rechts:
Cornelis Muse, Richard Taylor, Keith Barnett, William Bradford, Joseph Barton, John Veth, Allen Godfrey, John De Young, Leo Whitlock, Melvin De Young, Jacobus Mulder, Leonard Hogan.

Eerste rij: van links naar rechts:
Henriëtta Kochheim, Grace Vlam, Eleanore Schippers, Cecil Ripplinger, Clara Borgeson, Louise Bos, Gerbrig Folkerts, Adrianna Gyr, Katharina Wagemans.
Tweede rij: van links naar rechts:
Rinze Schippers, Maria Schippers, LeRoy Ostler, Albert Clark, John Veenendaal, John Zeeman, Robert De Vries, Stephen Coleman.
Derde rij: van links naar rechts:
Elmer Vanderdoes, Herman Westbroek, Ernest Van Corler, Norman King, Carlton Judkins, Rey Duffin, Boudevijn Jelderda, Leonard Hesterman, Wayne Fox, Niels Larsen, Gordon Mortneson.

Uw Naam

U kreeg hem van Uw Vader
Hij was 't beste wat hij had.
Met recht en vreugde gaf hij U
Dit bezit mee op 't levenspad.

Verliest gij de ring die hij eens gaf,
Hij schenkt hem U licht weer.
Maar waakt in de verleiding
Vooraf voor zijns naams eer.

Rein werd hij U geschonken
Een naam zo fier en waardig.
Toen hij hem van zijn vader kreeg
Was er niets oneerbiedwaardig.

Jaren lang heeft hij hem trots gedragen,
Tot zijns vaders eer en lof.
Die naam kende smet noch blaam
Toen hij hem aan U doorgaf.

U zult hem voortaan immer dragen,
Heel Uw lange mensenleven.
Tot gij hem in toekomst'ge dagen
Aan een ander kind zult geven.

En zoals Uw vader, over 't kindeke gebogen
Met een glimlach die U om de lippen zweeft,
Weet ge, hij is een reine en een goede naam,
Die ge hem te dragen geeft.

Even waarachtig als wij onze naam van onze vader ontvangen, ontving ook Jezus deze van Zijn Vader. Ook Zijn Vader was gelukkig en verbeidde met groot verlangen de dag, dat Jezus een man zou worden die zijn zending op aarde zou kunnen vervullen; wetende, dat op zekere dag, alle kinderen in **Zijn naam** zouden worden gezegd.

Het was op een avond, dat aan de leden van een gezin, vergaderd om een warm haardvuur, een getuigenis en een overtuiging werd geschonken van de betekenis van een naam en van een gebed in de Naam van Jezus Christus.

Het was dertien jaar geleden in deze Decembermaand dat een meisje, een kleine zuigeling, er zo slecht aan toe was, dat men niet wist of zij zou leven dan wel sterven. Haar moeder was ziek en zwak en de vader vroeg zich af, of het kind in zijn eigen woning gezegd moest worden en een naam ontvangen, dan wel of hij het de volgende Zondag mee naar de vergadering zou nemen. Zondag zou misschien al te laat zijn. De ouders begrepen dit, maar de andere kinderen waren nog te jong om het te beseffen.

De grootvader van het kleine kindje werd erbij geroepen. Zij zetten de moeder in een gemakkelijke stoel en toen werd de baby opgeheven in de grote handen van hen, die het zozeer beminden. Alle hoofden bogen zich, toen de vader met een stem die trilde van bezorgde aandoening, begon te spreken. Hij gaf de baby een naam en een zegen, dat het gezond en sterk zou worden om uit te gaan onder de kinderen der mensen, om een helder licht voor hen te zijn. Hij bad tot God dat haar ouders sterk en gezond zouden mogen zijn, opdat zij haar alle benodigdheden des levens zouden kunnen schenken en haar zouden mogen opvoeden in het Evangelie van Jezus Christus. De naam die haar die avond gegeven werd is voor velen een hele eenvoudige naam, maar voor ons gezin is het een bijzondere naam. „Carolyn” leeft nog steeds en is sterk en gezond en zij is een helder licht voor al haar vrienden.

De macht des Heren is hier op aarde; Zijn Kerk wordt door profeten geleid en het Priesterschap is vertegenwoordigd in elk gezin van Heiligen der Laatste Dagen.

„Elk lid der Kerk van Christus, dat kinderen heeft, zal hen voor de gemeente tot de ouderlingen brengen, die hunne handen op hen zullen leggen in den naam van Christus en hen in Zijnen naam zegenen.” (L. & V. 20 : 70).

Laat ons trachten de geboden te onderhouden, opdat wij in rechtvaardigheid onze kinderen een naam kunnen geven en een geloof kunnen aankweken dat noodzakelijk is om te kunnen genezen, zoals ook gij genezen wilt worden. Moge de genade van God met U zijn tot wij elkander weer zullen ontmoeten. Dit is mijn gebed in de naam van Jezus Christus, Amen.

ERE ZIJ GOD, in de mensen een welbehagen

door Ouderling Rinze Schippers.

*

In de dagen van Kerstmis zingen miljoenen mensen dat wonder-schone lied der engelen, dat na zovele eeuwen nog altijd een diepe bekoring heeft. De gevoelens van die ettelijke miljoenen mensen zullen zeker sterk uiteenlopen, rassen en volken verschillen, klimaat en omgeving drukken hun stempel op de mensen, ontwikkeling en vooruitgang houden niet overal gelijke tred, en velerlei andere factoren veroorzaken vaak dat grote verschil in denken en gevoelen van Gods kinderen op aarde.

Hoewel er dus opmerkelijke verschillen zijn in wèzen en karakter, in eigenschappen en hoedanigheden van die grote scharen volkeren, toch heeft dat engelenlied geklonken voor al die schepselen Gods. „Ere zij God, in de Mensen een Welbehagen”.

Ja, zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn Eniggeboren Zoon heeft gegeven, als Verlosser en Zaligmaker der wereld.

En hierin vinden wij de kern der boodschap.

Hoe groot de onderlinge verschillen der naties en volkeren, tongen en geslachten ook mogen zijn, voor allen geldt een en dezelfde boodschap: „Dat U heden geboren is de Zaligmaker, Uw Heiland en Verlosser”.

In de dagen van Christus' geboorte waren ook reeds vele factoren aanwezig die groepen van mensen in leer en opvatting deden verschillen. Het is dus niet vreemd, dat zulke uiteenlopende gedachten en leringen zijn blijven voortbestaan of hebben toegenomen. Zij zullen allemaal een bepaalde oorsprong hebben, hetzij uit goede of slechte bron, Goddelijk of menselijk. Voor Gods heiligen moet er zeker reden tot jubelen en juichen zijn, nu zij zich waarlijk verlost weten uit de vloek van verwarring en valse leer der wereld.

Geprezen zij de naam van het Lam! Glorie tot God omhoog,

voor Zijn onuitsprekelijke liefde, die Hij toonde, door Zijn Zoon te zenden ter verlossing der zielen. In deze dagen past dan ook een bijzonder dankgebed aan de Allerhoogste, voor het Licht dat Hij in de laatste bedeling der tijden voor ons doet schijnen.

Wij danken U, Heer, voor profeten, ons tot leiding in deez' laatste tijd. Wat leren Gods' profeten ons?

„...hiertoe is Christus gestorven en levend geworden, opdat Hij èn over doden, èn over de levenden heerschappij voeren zou”.

(Rom. 14 : 9).

„Voorwaar, voorwaar Ik zeg U, de ure komt en is nu, dat de doden naar de stem van God zullen horen, en die naar haar horen zullen leven”.

(Joh. 5 : 25).

„...om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid, om te verkondigen het aangename jaar des Heren.”

(Luc. 4 : 19).

„de geest des Heren is op Mij, omdat de Here Mij gezalfd heeft om een blijde boodschap te brengen den zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van harte: Om de gevangenen vrijheid uit te roepen, en de gebondenen opening der gevangenis”.

(Jés. 61 : 1).

„...om te openen de blinde ogen, om de gebondenen uit te voeren uit de gevangenis die in duisternis zitten”.

(Jes. 42 : 7).

„...Maar levend gemaakt naar den geest, in welken Hij ook is gaan prediken aan de geesten in de gevangenis, die eertijds ongehoorzaam geweest waren, toen de lankmoedigheid Gods bleef afwachten...”

(1 Petr. 3 : 18).

„Want daartoe is ook aan de doden het Evangelie gebracht...”

(1 Petr. 4 : 6).

Deze enkele aanhalingen uit de vele profetische leringen willen in het bijzonder wijzen op het machtige en onvolprezen werk van Jezus Christus. Niet minder duidelijk echter leren zij ons dat deze verlossing niet alleen werd gewrocht voor de levenden, maar van evenveel betekenis is voor de gestorvenen, zij, die in onwetendheid heengingen, degenen, die ongehoorzaam en halsstarrig waren, die nog in de ketenen zijn gekluisterd.

Zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij ook voor deze zielen Zijn Zoon gegeven heeft tot verlossing en zaligmaking.

Hoe wonderbaarlijk goed moet onze Hemelse Vader wel zijn, dat Hij ons thans heeft geroepen om te staan als verlossers en bevrijders.

In Leer & Verbonden afd. 110 : 13-16 lezen wij:

„Na dit visioen opende zich een ander heerlijk visioen, want Elia, de Profeet, die ten hemel opgenomen werd zonder de dood te smaken, stond voor ons en zeide: „Ziet de tijd is nu gekomen, waarvan door de mond van Maleachi was gesproken, getui-

gende dat hij (Elia) zou gezonden worden voor de grote en vreselijke dag des Heren komen zou. Om de harten van de vaders tot de kinderen te keren, en de kinderen tot de vaders, opdat de gehele aarde niet met een vloek zou geslagen worden. Daarom zijn de sleutelen dezer bedeling in Uwe handen toevertrouwd, en hierdoor moogt gij weten, dat de grote en vreselijke dag des Heren nabij is, zelfs voor de deur.'"

Verder lezen wij waar de Heer Zijn kinderen onderwijst in L. & V. 128 : 18:

....en ziet, wat is dat voorwerp? Het is de doop voor de doden. Want wij kunnen zonder hen niet volmaakt worden; noch kunnen zij zonder ons volmaakt worden. Noch kunnen wij noch zij volmaakt worden zonder hen die in het Evangelie gestorven zijn; want zulks is in de invoering van de bedeling van de volheid der tijden nodig; welke bedeling thans begonnen is te worden, opdat een gehele en volkomene vereniging en verbinding van al de bedelingen, sleutelen, machten en heerlijkheden zouden plaats hebben, en geopenbaard worden vanaf de dagen van Adam tot zelfs op de tegenwoordige tijd, en niet alleenlijk dit, doch die dingen welke vanaf de grondlegging der wereld nimmer geopenbaard zijn geworden, doch van de wij-

zen en verstandigen zijn verborgen gehouden, zullen aan de kleine kinderen en zuigelingen in deze bedeling van de volheid der tijden geopenbaard worden."

In deze geest zijn nog vele openbaringen en aanwijzingen gegeven, teveel om alle te vermelden. De Here heeft ons niet alleen geroepen tot dit grote werk maar Hij stelt ons er ook toe in staat. Zijn dienstknechten worden andermaal begiftigd met openbaring en kennis omtrent de oprichting van tempelen en heilige plaatsen voor dit verlossingswerk.

Het behoeft voor ons thans geen dromerij meer te wezen, de tekenen zijn er dat Gods woord wordt vervuld en de tempelen verrijzen op aarde. De tijd is aangebroken dat jong en oud ingaat in het Huis des Heren om God te verheerlijken in de vervulling hunner plicht uit liefde tot onze Hemelse Vader en onze naaste. De tijd van dromen is voorbij. Christus kwam tot deze aarde en vervulde Zijn zending.

Wij genieten het voorrecht thans te leven, en dat betekent meer dan wij kunnen beseffen. Daarom leert ons de Heiland door Zijn voorbeeld **nu** onze naaste lief te hebben, **nu** God te dienen, **nu** onze plichten te vervullen en de gelegenheid te benutten.

(Wordt vervolgd).

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

De nieuwste en de jongste Z.H.V. in de zending.

Van links naar rechts:

Zuster Swan, Zuster v. d. Brink, Zuster Kleijn, Broeder Rey L. Duffin (Gemeente-president van Zaandam), Zuster Catharina Rienstra, (Z.H.V.-Presidente van Zaandam), Zuster v. d. Heuvel, Zuster Kabel.

Aan de Zaandamse Z.H.V., georganiseerd op Zondag 5 October 1952, bieden wij onze hartelijkste gelukwensen.

NAJAARS-CONFERENTIE

Op 30 November jl. werd de laatste najaars-conferentie gehouden in Antwerpen, België. „Komt hoort naar des profeten stem” was het openingslied en Zuster Remoortel zond het gebed op. Daarna zongen de vergaderden „Leidt ons, goede Meester”. Het eerste half uur werd ingenomen door de Z.H.V. en Zuster Sipkema had de leiding. Na een welkomstwoord hoorden de aanwezigen van Zuster van Golen; zij sprak over de waarde en leerzaamheid der Z.H.V.-lessen. Daarna sprak Zuster Gyr. Alhoewel nog jong in de Kerk gevoelt zij de Geest des Heren, zeide zij. Zuster Remoortel vertelde dat het werk van Goddelijke oorsprong is. Zuster Schippers moedigde een ieder aan actief te zijn en zich te ontwikkelen in de waarheid. Zuster Sipkema vertaalde voor Zuster van Dam, en zij toonde aan dat het Evangelie ons de weg naar vrijheid wijst, en als wij de profeten volgen, vrijheid zullen vinden. Zuster van der Wal van Hilversum gaf een prachtig piano-solo ten gehore. De volgende spreker was Ouderling Hayden, hij zeide dat ongerechtigheid en goddeloosheid verwarring brengt. Hij moedigde een iegelijk aan de beginselen van het Evangelie te leven. Ouderling Nielsen toonde aan dat wij volgens Jezus' leer gelijk een kindeke moeten zijn om de meeste te worden. Ouderling van Kampen

Leden van de Kerk in België.

zeide dat de dienstknechten uit gaan met de boodschap: „Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, die zal zalig worden”. Ouderling Larsen vertelde dat het aannemen van het Evangelie opofferingen brengt, want wij verliezen onze vrienden en moeten het oude nalaten, Ouderling Pollei zeide „De geest is gewillig, maar het vlees is zwak.” Men moet het geestelijke de leiding laten nemen en niet het vleselijke. Ouderling Williamsen toonde aan het verschil tussen de leden die de geboden onderhouden en zij die het niet doen. Ouderling Green sloot de rij van sprekers, en toonde aan de noodzakelijkheid van God geroepen te zijn, en de dankbaarheid dat wij dit recht hebben. De leden van de gemeente Antwerpen zongen „Abide with me” en Broeder Stevens sloot met dankzegging.

De zusters en de Zendingen van het district Antwerpen hadden een verrassing voor al de aanwezigen, want allen werden getraceerd op heerlijke soep, broodjes en alles wat maar in te denken is. Een woord van dank is wel van pas.

De middagvergadering werd geopend met het zingen van lied 60 en Broeder Gelijkens opende met gebed. Daarna zongen Ouderlingen Larsen en van Wagener een duet „I walked today where Jesus walked”. Ouderling Siphema was de eerste spreker en zeide dat zaligheid alleen kan bereikt worden door gehoorzaamheid aan Gods wetten, en men het eeuwige moet zoeken. Ouderling Ostler moedigde een iegelijk aan God boven alles lief te hebben en Ouderling Chappell vindt het een voorrecht de autoriteiten der Kerk te ondersteunen. Ouderling Wilde zeide dat wij onze ogen op het smalle pad der deugd moeten houden, en dat wij bij brood alleen niet moeten leven werd door Ouderling Israelsen behandeld. Wij spreken over Jezus Christus en hebben Hem lief omdat het Zijn Evangelie is, zeide Ouderling Mortensen. Ouderling Rudd zeide „Zoekt eerst het Koninkrijk Gods, en alle andere dingen zullen U toegeworpen worden.” Ouderling McIntyre, de districts-president, onder wiens leiding de vergaderingen gehouden werden, sprak dat het Evangelie eeuwig is, alsook het huwelijk. President Van Dam was de laatste spreker van deze welgeslaagde conferentie, en moedigde een iegelijk aan God te dienen, Zijn geboden te onderhouden, zodat wij het eeuwige leven mogen beërven. Wat van God is, is licht. Het Evangelie is licht. Verder toonde hij het verschil aan tussen licht en duisternis. Nadat lied 38 gezongen werd sloot Broeder van Goolen de conferentie met dankzegging.

Gebeurtenissen in de Zending voor de maand November '52.

OPGENOMEN IN ^{de}HET PRIESTERSCHAP:

- Van der Laan, Hendrik; als Diaken, 28 September 1952 te Utrecht.
Bronius, Albertus; als Diaken, 28 September 1952 te Utrecht.
Gietema, Willem Anne; als Leraar, 28 September 1952 te Utrecht.
Girrel, Adriaan; als Diaken, 26 October 1952 te Utrecht.
Keuning, Pieter; als Diaken, 2 November 1952 te Rotterdam-Z.
✓ Alberts, Johannes Hendrikus; als Priester, 2 November 1952 te Rotterdam-Z.
✓ Brijs, Leendert Hendrikus; als Ouderling, 2 November 1952 te Rotterdam-Z.
Kamhoot, Jan Leendert Jacob; als Diaken, 16 November 1952 te Delft.
Bovet, Leonardus Wilhelmus David; als Leraar, 16 November 1952 te Delft.
Van Vemde, Egbert; als Diaken, 2 November 1952 te Amsterdam-N.

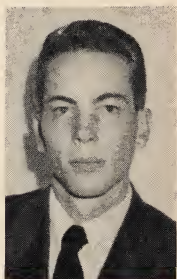
VERTROKKEN:

✓ Van Schelt, Lena	11 Nov. 1952	Dordrecht	Salt Lake City
✓ Van Schelt, Bastiaantje van de Waal	11 Nov. 1952	Dordrecht	Salt Lake City
✓ Van Schelt, Jacob	11 Nov. 1952	Dordrecht	Salt Lake City
De Vries, Helena	2 Sept. 1952	Rotterd.-Z.	Melbourne, Australië
✓ Speters, Frans	11 Nov. 1952	Rotterd.-Z.	Salt Lake City
Muije, Pieter			
Muije, Cornelis Schuif			
Evenhuis, Elizabeth Wilhelmina Schot	21 Oct. 1952	Groningen	Salt Lake City
Evenhuis, Wilhelm Bernard ...	21 Oct. 1952	Groningen	Salt Lake City
Evenhuis, Joseph	21 Oct. 1952	Groningen	Salt Lake City
Jakisch, Willemina Bernadina	21 Oct. 1952	Groningen	Salt Lake City

AANGEKOMEN: ALS ZENDELINGEN:

Clyde K. Rudd en Anaise G. G. Rudd, St. Anthony, Idaho, werkzaam te Den Haag.

Carlton, J. Judkins, Ephraim, Utah; werkzaam met R. Wm. Bradford te Rotterdam.

OVERGEPLAATST:

10 November 1952.

John W. De Young van Rotterdam-N. naar Amsterdam-N. als G.P. met Leo W. Whitlock.

Keith F. Barnett als G.P. te Den Helder met Stephen M. Coleman.

Stephen M. Coleman van Den Haag (Delft) naar Den Helder met Keith F. Barnett.

Henry W. Bement van Den Haag als G.P. te Delft met Vernon D. Gardiner.

James R. Andrus van Groningen naar Rotterdam-N. als G.P. met Harvey C. Willardson.

Douglas R. Voorhees van Groningen naar Den Haag met Roy Molen.

John Veenendaal van Rotterdam-Z. naar Rotterdam-N. met Herman J. Westbroek.

Richard G. Taylor van Alkmaar naar Rotterdam-Z. met Albert B. Clark.

Eleonore Schippers van Haarlem naar Den Haag met Sisters Bos & Borgeson.

Ernest G. van Corler naar Dordrecht als G.P.

17 November 1952.

Leonard Hesterman met Glen A. Israelsen in Den Haag. ✓

Richard H. Storrs met Henry W. Bement in Den Haag. ✓

Boudewijn Jelderda van Den Haag naar Dordrecht met Ernest G. Van Corler. ✓

GEDOOPT:

Van Ree, Hans	2 Nov. 1952	Utrecht
Van Ree, Bertus Marie	2 Nov. 1952	Utrecht
Van Bree, Egbertus Hendrikus	2 Nov. 1952	Utrecht
Van Gessel, Martha	2 Nov. 1952	Utrecht
verHagen, Jan Marginus	2 Nov. 1952	Utrecht
Bronius, Johanna Cathrina	2 Nov. 1952	Utrecht
Van Manen, Lambertha Hendrika Cornelia ...	2 Nov. 1952	Utrecht
Van Manen, Trintje Froukje	2 Nov. 1952	Utrecht
Van Manen, Cornelis	2 Nov. 1952	Utrecht
Van Manen, Froukje Agema	2 Nov. 1952	Utrecht
Van Manen, Hendrik	2 Nov. 1952	Utrecht
Lisman, Alexander Hendrik	2 Nov. 1952	Zeist
Lisman, Jacoba Maria van Rossum	2 Nov. 1952	Zeist
Rosema, Aaltje Noordberger	2 Nov. 1952	Zeist
Rosema, Tiete	2 Nov. 1952	Zeist
Bennink, Elisabeth	2 Nov. 1952	Zeist
Van Amsteal, Hendrika Bartha	2 Nov. 1952	Zeist
Straub, Hendrik	9 Nov. 1952	Zeist
Mosterd, Wilhelmus Johannes	2 Nov. 1952	Hilversum
Gobel, Gerke	2 Nov. 1952	Amsterdam
Bakels, Enrica Cathina Maria	2 Nov. 1952	Amsterdam
Siems, Luchien (Siems)	2 Nov. 1952	Amsterdam-N.
Reedeker, Herimanus Hendrik	2 Nov. 1952	Amsterdam
Dyijpers, Marie Wilhelmina	2 Nov. 1952	Amsterdam
Dua, Johanne de Loose	2 Nov. 1952	Antwerpen
Bessembinders, Jan H.	26 Sept. 1952	Rotterdam-N.
Jansen, Maria	5 Nov. 1952	Den Haag
Terpstra, Klaas	5 Nov. 1952	Den Haag
Terpstra, Anna	5 Nov. 1952	Den Haag
Terpstra, Sije	5 Nov. 1952	Den Haag
Ottevanger, Johannes Marinus	5 Nov. 1952	Den Haag
Van der Hoeven, Marianne Luise	5 Nov. 1952	Den Haag
Ten Dam, Cornelia Suzanna	5 Nov. 1952	Den Haag
Geesje Talen Kruiniger	5 Nov. 1952	Den Haag
Thijssse, Johanna Antoinette	5 Nov. 1952	Den Haag
Bruls, Grans Jacob	5 Nov. 1952	Den Haag

Bruls, Jannetje	5 Nov. 1952	Den Haag
Kleiweg, Johannes	5 Nov. 1952	Den Haag
Dekker, Frouke	5 Nov. 1952	Delft
Van Velzen, Johanna Maria	5 Nov. 1952	Delft
Van Velzen, Gerardus Pieter	5 Nov. 1952	Delft
Van Verzen, Gea Theresia	5 Nov. 1952	Delft

Gebeurtenissen in de Zending voor de maand December '52.

GEHUWD:

Johanna Cornelia Roelfsema met Willem Hendrik Ver Meulen, 16 October 1952 te Rotterdam.

Gertruida Maria Slof met Willem Johannes Buitendijk, 17 Sept. 1952 te Rotterdam.

Willem Johannes Buitendijk met Gertruida Maria Slof, 17 Sept. 1952 te Rotterdam.

INGEZEGEND:

Van Dijk, Robert Richard F. L. G., 1 Juni 1952 te Rotterdam N.

Van Dijk, Sylvia Margareta E. I. H., 1 Juni 1952 te Rotterdam N.

De Groen, Lambertus Antonius, 7 December 1952 te Rotterdam N.

De Groen, Jacoba Cornelia, 7 December 1952 te Rotterdam N.

De Groen, Elisabeth Maria, 7 December 1952 te Rotterdam N.

Aalders, Hendrikus, 5 October 1952 te Amsterdam.

Van der Elburg, Poulus, 7 December 1952 te Rotterdam N.

Wedemeijer, Aantje, 7 December 1952 te Dordrecht.

Hoekveld, Jannita Hendrika, 7 December 1952 te Arnhem.

Westerhoff, Maria Aaltje, 7 December 1952 te Arnhem.

Dijksman, Cornelis Pieter, 7 December 1952 te Gouda.

Palsgraaf, Johannes Nelis, 7 December 1952 te Gouda.

DE

OPGENOMEN IN ~~HET~~ PRIESTERSCHAP:

Thomassen, Philippus, als Diaken, 14 September 1952 te Rotterdam N.

Schramade, Hans Albert, als Diaken, 30 November 1952 te Nijmegen.

Bults, Hendrik, als Leraar, 30 November 1952 te Nijmegen.

Van Beuge, Robert, als Diaken, 30 November 1952 te Nijmegen.

Van Beuge, Christiaan, als Diaken, 30 November 1952 te Nijmegen.

— Van Lieshout, Gerardus Theodorus, als Priester, 14 December 1952 te Haarlem.

Aan de Wiel, Adrianus Bastiaan, als Diaken, 23 November 1952 te Amsterdam.

— Bloemberg, Anton Nicolaas, als Priester, 30 November 1952 te Amsterdam.

— Bloemberg, Nicolaas, als Priester, 23 November 1952 te Amsterdam.

— Mayenburg, Theodorus, als Ouderling, 23 November 1952 te Amsterdam.

— Stevens, Hendrikus, als Priester, 23 November 1952 te Amsterdam.

— Van Voorst, Lambertus, als Priester, 30 November 1952 te Amsterdam.

Boot, Nicolaas Cornelis, als Diaken, 7 Dec. 1952 te Den Haag.

Willems, Antonie, als Diaken, 7 December 1952 te Rotterdam Z.

GEDOOPT:

Beumkes, Christiaan	23 Nov. 1952	Zutphen
Meijer, Willem	21 Dec. 1952	Rotterdam Z.
Remkes, Hendrik	4 Dec. 1952	Rotterdam N.
Remkes, Hendrika	4 Dec. 1952	Rotterdam N.
Kraak, Poldervaart, Sjoukje	23 Nov. 1952	Zutphen
De Jong, Tonia Johanna	23 Nov. 1952	Nijmegen
De Jong, Marie Alfriede	23 Nov. 1952	Nijmegen
Strates, Casparus Adrianus	23 Nov. 1952	Arnhem
Hoekveld, Jan Hendrik	23 Nov. 1952	Arnhem
Hoekveld, Eilkina Levinga	23 Nov. 1952	Arnhem
Hoekveld, Alica Hendrika	23 Nov. 1952	Arnhem
Hoekveld, Johanna Theodora L.	23 Nov. 1952	Arnhem
Wassink, Reinira Hendrika Hamer	4 Dec. 1952	Arnhem
Koldenhof, Elisabeth Muhlemann	4 Dec. 1952	Arnhem
Kerpershoeck, Roland Ary	4 Dec. 1952	Arnhem

VERTROKKEN:

Dico, Cornelis Berendinus	Apeldoorn	Nov. 1952	Salt Lake City
Dico, Johannes	Apeldoorn	Nov. 1952	Salt Lake City
van Dongen, Theodorus Johannes	Rotterdam N.	Dec. 1952	Salt Lake City
van Dongen, Ramona	Rotterdam N.	Dec. 1952	Salt Lake City
Romijn, Olga Bianca	Rotterdam N.	Dec. 1952	Salt Lake City
Romijn, Irene Henny	Rotterdam N.	Dec. 1952	Salt Lake City
van Dongen, Hendriksje de Man	Rotterdam N.	Dec. 1952	Salt Lake City
Andriese, Louise de Zwaard ...	Rotterdam		Salt Lake City
Andriese, Lodewijk Jacob	Rotterdam		Salt Lake City
Andriese, Johanna Maria	Rotterdam		Salt Lake City
Steijl, Helena Wilhelmina	Rotterdam N.		Salt Lake City
Steijl, Helena Wilhelmina Plaazier	Rotterdam N.		Salt Lake City
van Balen, Elizabet	Schiedam	11 Nov. 1952	Salt Lake City
van Balen, Koert	Schiedam	11 Nov. 1952	Salt Lake City
van Balen, Elizabet Kraaijveld ...	Schiedam	11 Nov. 1952	Salt Lake City
van Balen, Robert	Schiedam	11 Nov. 1952	Salt Lake City
Ruitenbeek, Cornelia Geertruida	Middelhoven		Arnhem
	Arnhem	1 Sept. 1952	America
Vels, Pieter Hendrik	Arnhem, Ede	8 Aug. 1952	Pretoria, Australië
Vels, Johanna Mathilda	Arnhem, Ede	8 Aug. 1952	Pretoria, Australië
van Putten, Cornelia Hendrika	van der Velden		Rotterdam Z.
	Rotterdam Z.	12 Oct. 1952	Long Beach, Calif.
Dubbelman, Seved Roland	Rotterdam Z.	12 Oct. 1952	Salt Lake City
Dubbelman, Pieter	Rotterdam Z.	12 Oct. 1952	Salt Lake City
Dubbelman, Johanna Post	Rotterdam Z.	12 Oct. 1952	Salt Lake City
Smit, Sietske Burghardt	Amsterdam		Jacarta, Indonesië
Hekkelman, Wilhelmina	Burghardt		Amsterdam
	Amsterdam		Jacarta, Indonesië

AANKOMST EN VERTREK.

Norman Ellis King. Aangekomen 8 Mei 1950. Vertrokken 28 November 1952.
Werkzaam geweest: Utrecht, Dordrecht, Rotterdam, Antwerpen als D.P.

Joseph F. Barton. Aangekomen 25 Juli 1950. Vertrokken 28 November 1952.
Werkzaam geweest: Rotterdam, Vlaardingen, Apeldoorn, Den Haag.

Leonard B. Hogan. Aangekomen 5 Juni 1950. Vertrokken 28 November 1952.
Werkzaam geweest: Dordrecht, Mechelen, Harlingen, Leeuwarden, Harlingen, Apeldoorn als G.P.

Bruce *Robert Meibos.* Aangekomen 5 Juni 1950. Vertrokken 10 December 1952.
Werkzaam geweest: Deventer, Enschede, Groningen, Amsterdam N. als G.P.

H. John Bender. Aangekomen 5 Juni 1950. Vertrokken 10 December 1952.
Werkzaam geweest: Deventer, Gent als G.P., Arnhem als G.P., Den Haag.

John Karl Crandall. Aangekomen 25 Juli 1950. Vertrokken 10 December 1952.
Werkzaam geweest: Haarlem, Zeist, Mechelen, Antwerpen met D.P., Rotterdam, Leiden als G.P., Rotterdam N. als G.P.

Sister *Gerbrig Folkerts.* Aangekomen 6 April 1951. Vertrokken 10 December 1952.
Werkzaam geweest: Den Haag, overzienster van Jeugdwerk: Haarlem. (geen Foto)

Ray H. Banks. Aangekomen 23 Juli 1950. Vertrokken 10 December 1952.
Werkzaam geweest: Haarlem, Deventer, Mechelen, Antwerpen, Arnhem, Leeuwarden als G.P.

John D. Zeeman. Aangekomen 25 Juli 1950. Vertrokken 10 December 1952.
Werkzaam geweest: Haarlem, Ede, Schiedam als G.P., Zeist als G.P., Dordrecht als timmerman voor het nieuwe gebouw.

Kenneth D. Johnson. Aangekomen 23 Juli 1950. Vertrokken 10 December 1952.
Werkzaam geweest: Haarlem, Den Haag, Almelo, Eindhoven als G.P., Alkmaar, Den Helder als G.P.

Darrell L. Kasteler. Aangekomen 25 Juli 1950. Vertrokken 10 December 1952.
Haarlem, Hengelo, Utrecht, Haarlem, Amsterdam, Rotterdam Z., als G.P. te Gouda.

Willem A. Dinkelman. Aangekomen 7 October 1950. Vertrokken 10 December 1952.
Werkzaam geweest: Haarlem, Zeist, Den Haag, Amsterdam met D.P., Alkmaar als G.P.

Sister *Cecil Ripplinger.* Aangekomen 7 December 1950. Vertrokken 10 December 1952.
Werkzaam geweest: Den Haag, Rotterdam, Haarlem.

Norman Ellis King
Darlington, Idaho

Joseph F. Barton
Roy, Utah

Leonard B. Hogan
Salt Lake City, Utah

Robert Meibos
Salt Lake City, Utah

H. John Bender
Salt Lake City, Utah

John Karl Crandall
Salt Lake City, Utah

Ray H. Banks
Spanish Fork

John D. Zeeman
Payson, Utah

Kenneth D. Johnson
Nephi, Utah

Darrell L. Kasteler
Salt Lake City, Utah

Willem A. Dinkelman
Salt Lake City, Utah

Cecil Ripplinger
Driggs, Idaho

ZAAD DAT LEEFT . .

*Laat me door de stilte der dagen
Dulden de last van het juk,
Zon in 't hart altijd dragen,
Jub'len m'n zang van geluk.*

*Laat me in smart van de pijnen,
Lachen om 't veelvuldig zaad,
Dat in de voor zal verdwijnen,
Kiemen in lentegewaad.*

*Laat me op eenzame wegen
Stappen met vrolijk gemoed,
Hard waaien stormen me tegen,
Kampen: de thuiskomst is zoet.*

Anaïse Ghekiere - Rudd

